

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

LXXVI. Celebrantibus Missa, sut fidelium Confessiones excipientibus, sine
Sacerdotali Characterè, sincera criminis confessio facta in primo
interrogatorio generali nihil suffragatura decernitur, ad ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

1757.
Cum se sponte fisteribus, vel crimen statim fatentibus quomodo res transigatur.

statim, non expectatis ulterioribus interrogationibus, seu quaestis, sincere rem totam aperiat; quamvis de illius incurfu in poenales Apostolicarum Constitutionum sanctiones non dubitetur; ideoque dignus sit, qui saeculari Foro, uti capitalis criminis reus, liberè tradatur; nihilominus admittitur ad beneficium minorationis poenae, commutata ipsi poeni mortis in damnationem perpetuam ad triremes; uti testatur bonem. Cardinalis Albitius harum rerum peritissimus, in suo Tractatu de Inconstantia in Fide part. I. cap. 14. num. 70. Si verò citatus, & vocatus, ad generalem interrogationem, an sciat qua de causa fuerit vocatus, vel sciat causam suae carcerationis, vel quomodo hic reperitur, fatetur de plano veritatem, is tractatur, ac si esset sponte confessus, & cum eo mitius agitur, praesertim post condemnationem, ut scilicet gravior poena commutetur in mitiorem &c. Et ita fuit resolutum in sacra Congregatione sub die 12. Maii 1604.

Hodierna praxis circa verbalem & realem degradationem.

§. 16. Illud etiam animadversione dignum est, quod quamvis in Pontificali Romano praescripta reperitur degradatio, etiam a prima Clericali Tonsura; licet de hac quaestio sit, an inter Ordines numerari debeat, nec ne; possitque Judex Ecclesiasticus, uti praenotavimus, quando agitur de Minoribus Ordinibus, solus per se verbalem Degradationem peragere, quod ipsi non licet sine aliorum interventu, ubi res est de Ordinibus Majoribus; nihilominus nunc temporis Sacerdotes, alique Clerici, tam Majorum, quam Minorum Ordinum, ad Triremes liberè amandantur, vel etiam perpetuo carceri mancipantur, sine praevia verbali, multoque minus reali Degradatione; uti cuique perceptum est, & adnotatum quoque fuit a Sacerdote Catalani Comment. ad Pontif. Rom. Tit. 16. §. 4. num. 6. Tom. III.

Factum, unde exorta praesens quaestio.

§. 17. In Tribunalium Ecclesiasticorum carceribus nunc quoque satis superque reperiuntur aliqui, eo nomine detenti, quod Sacerdotali Ordine carentes, Missas celebraverint, Sacramentales Fidelium Confessiones exceperint, iidemque etiam Eucharisticam Communionem expetentibus, Particulas distribuerint a se nulliter consecratas. Hos inter, duo erant, qui statim ac interrogati fuerunt, num detentionis suae causam scirent, omnia ingenuè confessi sunt; ex quo orta est quaestio, an iidem admittendi essent ad beneficium minorationis poenae; ita nimirum, ut non quidem Saeculari Foro traderentur, tamquam capitis rei; sed potius in Triremes, seu Carcerem perpetuo detruderentur.

Judicium, Consultorumque circa ipsam sententiam.

§. 18. Nulla quidem discordia detecta est in suffragiis eorum, qui sive consulendo, sive iudicando, in praedictorum Causis sententiam dixerunt, super eo, an uterque reus poenam traditionis Foro Saeculari, atque adeo Capitis poenam incurrisset. Verum nonnulli subdiderunt, attentam eorum promptam confessionem, qua unusquisque delictum suum plene aperuerat, non expectatis ulterioribus Judicis interrogationibus; ambos promeritos esse, ut pro sponte confessis haberentur, utque propterea ad Triremes dumtaxat, vel Carcerem perpetuo damnarentur. Alii autem numero plures censuerunt, eosdem, tamquam capitis reos, brachio saeculari liberè tradendos esse.

Definitivum de eadem iudicium Pontificis.

§. 19. Nos vero, quamvis ob aegritudinis nostrae pervaciam, Congregationibus super his habitis, ut semper alias Nobis in more positum fuit, interesse non potuerimus; quum tamen subinde omnia perlegere, & expendere non omiserimus, Pontificiae Clementiae & mansuetudini magis consentaneum existimavimus, in mitiorem sententiam concedere; eò vel magis, quod & Cardinalis Albitius in hujus generis rebus adeo verfatus, testatum reliquit, ejusmodi poenae minorationem, veluti praemium, indulgeri consuevisse

illis, qui ad primam Judicis interrogationem delictum suum integrè, apertèque fatentur; & plura suppetunt exempla causarum, quae in similibus circumstantiis ita transactae fuerunt. Itaque volumus praefatos reos promerite poenae minoratione in praesenti casu gaudere, nimirum Trireribus perpetuo addici, ita ut ab eis nunquam dimitti, seu poenae hujusmodi commutationem ullam impetrare valeant, praeter quam a Romano Pontifice pro tempore existente, ac de eorum delictis, cum omnibus adjunctis circumstantiis, edocto; relicta dumtaxat Judicibus facultate, ut quoties perpetuum trirerium Opus praefatis reis minime congruere videatur, in illius locum subrogare valeant perpetuam in ergastulo aut carcere reclusionem, si reliqua ipsis ad id necessaria non desint. Praeterea volumus atque mandamus, ut quum damnatio ad Triremes, seu ad perpetuam reclusionem, ut supra, praefatis reis formiter intinenda erit, id fiat a Judice, praesentibus iis, qui ad Ecclesiarum Sacramia moderanda deputati sunt, quique ad hujusmodi actum evocandi erunt ab ipso Judice, sub poenis ejusdem arbitrio infligendis; atque ea occasione gravis admonitio iis fiat, de omnimoda observantia & executione eorum, quae saepe praescripta sunt; nè scilicet ignotos Sacerdotes Missam celebrare permittant, nisi postquam Literae dilectissimas, quas secum a propria Dioecesi prodeuntes attulerunt, recognita & examinatae fuerint per eum, cui hujusmodi cura demandata est. Id ipsum enim praestitum alias fuisse meminimus in hac eadem Urbe, sub fel. rec. Praedecessore nostro Clemente Papa XI. tunc quum saeculari Foro traditus fuit reus quidam capitali poena plestendus, eò quod Sacerdotali Ordine non insignitus, Missam celebraverat.

Sententia in hujusmodi reos quomodo a Judice ferenda.

§. 20. Cum iis igitur, qui usque nunc comperti fuerint ad Sacrum Presbyteratus Ordinem non promoti, Missam celebrasse, aut Sacramentales Confessiones exceperint, juxta rationem hactenus descriptam, a competentibus Judicibus, & Tribunalibus agendum decernimus. Sed quoniam hujusmodi crimen, utpote gravissimum, & satis superque frequentatum, omni ratione praecavendum, & quantum fas est, a Christiana Republica eliminandum, extirpandumque Nobis esse cognoscimus; novam hac de re legem a Nobis statutam per Apostolicam Constitutionem, (cujus exemplum Epistolae huic adnexum Fraternitas Tua accipiet) in posterum, post tres scilicet menses ab ejusdem Constitutionis data computandos, omnino servari, & ad effectum perducendum mandamus. Tibique interim, Venerabilis Frater, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Haec quoad aereatum tempus. Nova in futurum cetera nequissimum scelus parantur subsidia.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem die 2. Augusti MDCCLVII. Pontificatus Nostri Anno XVII.

Dat. 2. Augusti 1757. Pont. XVII.

Celebrantibus Missam, aut Fidelium Confessiones excipientibus, sine Sacerdotali Characterè, sincera criminis confessio facta in primo interrogatorio generali nihil suffragatura decernitur, ad evadendam poenam traditionis brachio saeculari, indictam in Constitutionibus Apostolicis.

LXXVII.

BENEDICTUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

DIVINARUM, humanarumque Legum custodia vigilantiae Nostrae concedita hoc Nobis onus imponit, ut & assiduo studio caveamus, ne scelera atque flagitia contra ipsas Leges committantur, & ut ea, quae ab iniquitatis filiiis perpetrari contingat, justo po-

Proceum.

Prædecessorum Pontificum Constitutiones de Celebratibus nonpromotis jam pridem a Pontifice confirmatæ, ac pluribus additamentis elucidatæ.

* In hac Editione Tom. XVI. pag. 196

Nova providentia, adversus eorum eflugium nunc roboratæ.

Benigna agenda ratio cum reis delictum suum prompte fatentibus, jam pro consuetudine recepta.

Eadem delinquentibus nota, impunitatem plerisque præstat

Hujusmodi praxis in posterum tempus proficibitur, & Constitutionum rigor servandus jubetur.

narum rigore, ad formam Sanctionum iisdem Legibus adscriptarum, puniri & vindicari curemus.

§. 2. Sanè Nos aliàs, gravissimum eorum delictum detestantes, qui ad Sacerdotalem Ordinem non promoti, Missarum Sacrificia celebrare, Fidelium Confessiones excipere, & accedentibus ad Eucharisticam Mensam, Panem a se nulliter consecratum distribuere, ausu temerario præsumerent; edita Constitutione, quæ incipit: *Sacerdos in æternum*: data XI. Kal. Maji Anno Incarn. Dominicæ MDCCXLIV. Pontificatus Nostri IV., antiquiores Prædecessorum Nostri Romanorum Pontificum Constitutiones adversus hujus generis delinquentes jam pridem editas confirmantes & innovantes, complures alias declarationes, atque cautelas addidimus, ad eliminandum a Christiana Republica sacrilegum ejusmodi facinus maximè opportunas, quæ distinctè legi possunt in citata Constitutione nostra, impressa in Bullario nostro Tom. I. num. xcviij. *

§. 3. His tamen ampliolem providentiam nunc superaddere cogimur, ut aliud delinquentibus eflugium ibi non enunciatum, & ab inventa sensim in Tribunalibus consuetudine jam ipsis pene concessum, quo debitas sibi graviore pœnas plerique evadere possent, unà cum cæteris per dictam Constitutionem nostram sublatis, pariter adimamus.

§. 4. Invenimus siquidem hunc morem hactenus observari consuevisse, ut si Reus constitutus, quum primum a Judice interrogatus fuerit, an sciat qua de causa carceribus inclusus sit, aperte & candidè delictum suum fateatur & narret; tunc is, veluti sponte confessus, ad obtinendam pœnæ minoratorem habilitetur; quod nimirum eò recidit, ut ad Triremes, vel ad carcerem perpetuo damnetur, sed nequaquam Foro Seculari tradatur, tamquam capitalis criminis reus, quemadmodum præfatæ Prædecessorum nostrorum Constitutiones, a Nobismet ipsis, ut supra diximus, confirmatæ, & innovatæ præscribunt; uti latius a Nobis expositum est in Epistola Encyclicæ ad Antistites Ordinarios Locorum, & Judices in hac materia competentes, hac ipsa die per Nos data.

§. 5. Quum autem experientia compertum fuerit, plerisque reos, qui Sacerdotali Characterè carentes Missam celebrarunt, aut Sacramentum Penitentia nulliter ministrarunt, de hujusmodi Tribunalium indulgentia satis edoctos, vix unquam omittere, quin statim atque carceribus detenti, & coram Judice constituti fuerint, delictum suum diserte confiteantur, ad hoc ut traditionem Foro Seculari, extremumque supplicium exinde consequens, evadant; quumque hac ratione re ipsa eveniat, ut vix ullus sit ex hujusmodi criminis reis, qui moderationem pœnæ in præfatis Apostolicis Constitutionibus statuta non obtineat; eoque beneficio fruatur, ut quum Seculari Foro, tamquam capitali judicio damnatus, & mortis reus, tradendus fuisset, perpetuo potius Carceri, aut Triremibus mancipetur:

§. 6. Idcirco Nos perniciosam hujusmodi praxim de medio tollere coacti, motu proprio, & certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, per hanc nostram perpetuo valituram Constitutionem decernimus, atque statuimus, in posterum, videlicet post tres menses a data præsentium Literarum computandos, nulli amplius Clerico, sive Laico sapediti criminis reo, promerita pœnæ minoratorem ullam concedi debere, sive posse, intuitu promptæ, aperteque confessionis, qua delictum suum in circumstantiis superius enunciatis Judici confessus fuerit; sed, ea non obstante, omnes & singulos in præcedentibus Constitutionibus hac de re editis comprehensos, a Judice competente, in casibus ibi-

dem expressis, prævia etiam degradatione, quatenus opus sit, tradendos omnino fore, & esse Brachio Seculari, capitali pœna puniendos.

§. 7. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, Nostrosque & Apostolicæ Sedis etiam de Latere Legatos, seu Nuntios, & in quibuscumque Tribunalibus, & Officiis, etiam specifica mentione dignis, sublata cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, definiri, & post lapsum trium mensium, ut supra, ad executionem, & effectum omnino perducendum debere.

§. 8. Non obstantibus contrariis quibusvis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, Ordinationibus, & Decretis; nec non dictorum Tribunalium, & Officiorum praxi, stylo, statutis, usibus & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Personarum quoque, Locorum, & Ordinum, Congregationum, Societatum, Institutum, & Militiarum, Privilegiis, Exemptionibus, & Indultis, quæ supradictæ prioris Constitutionis Nostre executioni decrevimus non obstante: Quibus omnibus & singulis, etiam ad præsentium Literarum nostrarum effectum, iterum plenissime & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Nulli ergo hominum liceat paginam hanc nostrorum Decretorum, Statutorum, & Derogationum infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Dei Omnipotentis, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCCLVII., Quarto Nonas Augusti, Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

J. Card. Pro-Datar. D. Card. Passioneus.

V I S A
De Curia J. C. Boschi.

Loco † Plumbi.

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.
Publicata die XI. Augusti 1757.

Damnatio & prohibitio Epistolæ manuscriptæ, quæ directæ legitur: *Amplissimis S. R. E. Cardinalibus, & clarissimis Theologis in Urbe Præneste congregatis post pacem Ecclesiæ Gallicanæ restitutam, & methodum propediem edituris pro studiis peragendis ab Alumnis Collegii Urbani de Propaganda Fide ad Hereticos profigandos, ad Gentiles, & Atheos in sinum Ecclesiæ reducendos.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM ad nonnullos ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus pervenerint Exempla manuscripta cujusdam Epistolæ, cui præfixa est Directio hujusmodi -- *Amplissimis S. R. E. Cardinalibus, & clarissimis Theologis in Urbe Præneste congregatis post pacem Ecclesiæ Gallicanæ restitutam, & methodum propediem edituris pro studiis peragendis ab Alumnis Collegii Urbani de Propaganda Fide, ad Hereticos profigandos, ad Gentiles, & Atheos in sinum Ecclesiæ reducendos*; quæque incipit: *Hæc sunt Dubia &c.*; ac desinit in ea verba: *& explodendam novitatem*: unumque etiam ex hujusmodi

Tollitur aliter judicandis interpretandisque facultas.

Derogatio contrariis.

Sanctio pœnalis.

Dat. 2. Augusti 1757. Pont. XVII.

LXXXVII.

Epistola, cui præfixa est directio hujusmodi: *Amplissimis S. R. E. Cardinalibus, & clarissimis Theologis*, quorum examini a Pontifice subjecta sunt, damnandam & proferendam esse censuerunt.

Exem-